

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10085

гр. София, 13.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
закрито заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

като разгледа дело номер **4232** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на адв.К. Г. – пълномощник на жалбоподателя „СИТИ ГЕЙМС 2019“ ООД, с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разносните като бъдат присъдени разносните за адвокатско възнаграждение в пълния заплатен размер за дело с материален интерес. Намира за неоснователно твърдението на ответната страна, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

В срока по чл.248, ал.2 ГПК ответникът по искането е депозирал становище, в което моли то да не бъде уважавано тъй като делото не е с материален интерес, за да бъде определян минималният размер на адвокатското възнаграждение по чл.8, ал.1 от Наредба № 1/09.07.2004г., както и поради това, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Съдът, като се запозна с изложеното в искането и отговора на ответната страна по него, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разносните. Разпоредбата е приложима в съдебно-административното производство на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК.

В настоящия случай производството по делото е приключило с постановяването на Решение № 32947/08.10.2025г., с което по жалбата на „СИТИ ГЕЙМС 2019“ ООД е отменен отказ за възстановяване на платена такса по Закона за хазарта, обективиран в Решение № 000030-2558/31.03.2025г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и преписката е изпратена на ответника за ново произнасяне. С оглед изхода на спора в полза на оспорващия са присъдени разноси в размер на 1050 /хиляда и петдесет/ лева, от които 50 лева за заплатена държавна такса и 1000 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Последното, с оглед приетото за основателно възражение на ответната страна, съдът е присъдил в редуциран

размер от общо претендирания и доказан размер от 4980 лева, като е приел, че минималният размер от 1000 лева, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за възнагражденията за адвокатска работа е съответен на тежестта на делото, при отчитане на обстоятелството, че делото не е такова с материален интерес.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му като видно от разписка на л.60 по делото жалбоподателят и молител в настоящото производство е уведомен за него на 09.10.2025г. Молбата, по която е образувано настоящото производство е депозирана по делото на 17.10.2025г., в срока за обжалване на решението, с оглед което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В настоящия случай съдът, с оглед изхода на делото, е присъдил в полза на жалбоподателя направените по производството разноски като размерът на адвокатското възнаграждение, с оглед направеното възражение по чл.78, ал.5 ГПК и липсата на фактическа и правна сложност, е присъден в редуциран размер – минималният размер по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г.

Възражението на молителя се основава на твърдение, че делото е с материален интерес, в който случай приложима за определяне на минималния размер на адвокатското възнаграждение е разпоредбата на чл.8, ал.1 от наредбата.

Съдът намира, че посочената разпоредба е неприложима тъй като делото не е с материален интерес – спорът не касае парично обезщетение, а има за предмет законосъобразността на административен акт. При установяване на незаконосъобразност на акта съдът няма правомощие да разпорежи връщане на недължимо платената сума, а може единствено да отмени оспорения акт и да изпрати преписката на административния орган за ново произнасяне със съответните указания – в този см. Определение № 1652 от 15.02.2023г. по адм. д. № 1157/2023г., Определение № 2517 от 09.03.2023г. по адм. д. № 2214/2023г., Определение № 1394 от 08.02.2023г. по адм. д. № 768/2023г., всички на V отд. на ВАС.

При това положение не е налице основание за определяне на адвокатското възнаграждение по чл.8, ал.1 от Наредба № 1/09.07.2004г., съответно искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.248, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „СИТИ ГЕЙМС 2019“ ООД за изменение на Решение № 32947/08.10.2025г., постановено по адм.д. № 4232/2025г. по описа на Административен съд София-град в частта за разноските.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: